

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 904/2021
08.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Јован Станојчић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Гавра Димитријевић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2735/20 од 09.12.2020. године, у седници одржаној дана 08.04.2021. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужених ББ из ... и ВВ из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2735/20 од 09.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици П 277/2017 од 17.09.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле па је утврђено да је она, по основу стицања у браку са сада покојним ГГ, бившим из ... стекла право својине на $\frac{1}{2}$ дела свих непокретности уписаних у лист непокретности број .. К.О. ... наведеним у том ставу изреке, а које све парцеле су укупне површине од 07 ха 34а 66м² и по врсти земљишта су пољопривредно земљиште, што су тужени дужни да признају и трпе да се наведени удео од $\frac{1}{2}$ дела тих некретнина издвоји из заоставштине покојног ГГ, бившег из ..., те да се исте некретнине у наведеном уделу укњиже у катастру и другим јавним књигама на име тужиле, под претњом извршења, а у противном ће та пресуда послужити као основ за упис права својине на наведеном земљишту у корист тужиле. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужила по основу стицања у браку са покојним ГГ, бившим из ..., стекла право својине у $\frac{1}{2}$ дела и то на: путничком возилу марке ..., модел-..., регистарске ознаке ..., датум прве регистрације 20.08.2009. године, година производње 2002, боја 9М црна метализирана, број шасије ..., број мотора ..., са саобраћајном дозволом број .. издатом дана 18.07.2014. године од стране ПС Рума; 8000 кг меркантилне пшенице род 2016. године ускладиштене код ОЗЗ „Сремска поља“ Ириг, према преносиоцима житарица број .. издато дана 06.07.2016. године од ОЗЗ „Сремска поља“ Ириг, улица Војводе Путника број 75А Ириг која гласи на оставиоца; новчаним средствима у висини од 40.840,92 динара која се налазе на динарском текућем рачуну .. код Војвођанске банке А.Д. Нови Сад; девизним новчаним

средствима у висини од 7.969,41 евро која се налазе на девизном штедном рачуну број .. код Војвођанске банке А.Д. Нови Сад; новчаним средствима у висини од 34.675,27 динара на динарском штедном рачуну број .. код Војвођанске банке А.Д. Нови Са; 59 обвезница Републике Србије .., номиналне вредности од 1.000 евра по једној обвезници, са доспелешћу на наплату дана 25.05.2017. године, на власничком рачуну хартије од вредности број ... код Војвођанске банке А.Д. Нови Сад, а што су тужени дужни да признају и трпе да се наведени удео од $\frac{1}{2}$ свих напред наведених покретних ствари издвоји из заоставштине покојног ГГ, бившег из ... и исти преда тужиљи. Ставом трећим изреке, утврђено је, да је тужиља, по основу стицања у браку са сада покојним ГГ, бишим из ..., стекла право својине на $\frac{1}{2}$ дела некретнине – кућа у ... у улици ... број .., описане даровним уговором који је оверен пред Општинским судом у Руми под бројем Ов. ../90 од 11.06.1990. године, а што су тужени дужни признати и трпети те се вредност наведеног удела од $\frac{1}{2}$ истих некретнина неће урачунавати у наследни удео тужиље у оставинском поступку иза покојног ГГ бившег из Ставом четвртим изреке тужени су обавезани да тужиљи солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 848.600,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности па до коначне исплате, док је захтев тужиље за накнаду трошкова поступка у износу од 30.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате, одбијен као неоснован.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж 2735/20 од 09.12.2020. године, ставом првим изреке, жалбу одбио и потврдио пресуду Вишег суда у Сремској Митровици П 277/2017 од 17.09.2020. године, у делу којим је тужбени захтев усвојен и тужени обавезани да тужиљи накнаде парничне трошкове. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су изјавили благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...18/20) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни повреде из става 1. тог члана Закона пред другостепеним судом, која би могла да утиче на доношење законите и правилне одлуке.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је, као наследна учесница у оставинском поступку који се води иза покојног ГГ, бишег из ..., решењем Основног суда у Руми О ../2016 од 11.08.2017. године, упућена да покрене парнични поступак, против тужених, ради доказивања права на издавајање $\frac{1}{2}$ дела целокупне заоставштине оставиоца, а по основу брачне тековине. Имовина која је предмет ове парнице води се као власништво покојног ГГ, осим стамбене зграде у ... у улици ... број .., коју је он, као поклонодавац, поклонио тужиљи, као поклонопримцу уговором закљученим дана 11. јуна 1990. године, на коме су потписи оверени пред Општинским судом у Руми под бројем Ов. ../90. Тужени су деца из првог брака покојног ГГ, а тужиља је његова супруга из другог брака, који је закључен дана .. 1981. године а престао смрћу покојног

ГГ. Непокретне и покретне ствари које су предмет ове парнице, прибављене су у току трајања брачне заједнице тужиле и покојног ГГ, средствима стеченим радом оба супружника. Покојни ГГ је, у време заснивања заједнице живота са тужиљом, био трговачки путник и имао је уштеђевину у динарима чија је вредност износила 10.817,33 евра и девизну уштеђевину од 76.56 евра. Након закључења брака, тужилца и покојни ГГ су, заједничким средствима, купили кућу у ..., на адреси у улици ... број ..., коју су реновирани и у њу се преселили. Тужилца се бавила приватним послом тако што је израђивала горње делове ципела које је испоручивала различитим правним лицима. У моменту смрти, покојни ГГ је на штедним књижицама имао укупно 68.705,61 евра и 103.030,35 динара. Са туженима је све време одржавао контакте, међусобно су се посећивали, а унуцима је давао поклоне и новац, отварао им штедне књижице и учио их да штеде. Оба супружника су остварили право на старосну пензију. У време када су засновали брачну заједницу, тужилца и покојни ГГ, нису били стамбено обезбеђени јер је он своју кућу у ... оставио првој супрузи, након развода брака како би породицу стамбено обезбедио, док је тужилца живела као подстанар у По договору супружника, о начину располагања финансијским средствима стеченим у браку одлучивао је покојни ГГ.

Врховни касациони суд налази да су нижестепени судови, код овако утврђеног чињеничног стања, правилно усвојили тужбени захтев тужиле и утврдили њен сувласнички удео од $\frac{1}{2}$ на покретним и непокретним стварима стеченим у току трајања брачне заједнице са покојним ГГ.

Одредбом члана 171. став 1. Породичног закона прописано је да имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину.

Деобом заједничке имовине, у смислу Породичног закона, сматра се утврђивање сувласничког односно суповерилачког удела сваког супружника у заједничкој имовини, сходно одредби члана 177. истог Закона.

У смислу одредбе члана 180. став 2. Породичног закона, предпоставља се да су удели супружника у заједничкој имовини једнаки.

У конкретном случају, предметна покретна и непокретна имовина стечена је радом у току трајања заједнице живота у браку тужиле и покојног ГГ и због тога она представља њихову заједничку имовину на којој су удели супружника једнаки пошто тужени нису доказали већи удео њиховог покојног оца у стицању заједничке имовине, а били су дужни у смислу одредбе члана 231. став 3. Закона о парничном поступку.

Наводима ревизије тужених, оспорава се оцена доказа и побија правилност утврђеног чињеничног стања, што није дозвољено. Суд одлучује по свом уверењу, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно, свих доказа као целине и на основу резултата целокупног поступка које ће чињенице да узме као доказане, сходно одредби члана 8. Закона о парничном поступку. Ревизија не може да се изјави због погрешено или непотпуно утврђеног чињеничног стања, сходно одредби члана 407. став 2. Закона о парничном поступку, осим у случају из члана 403. став 2. тог закона, што овде није случај.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео у смислу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић